

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2017/105**z dnia 19 października 2016 r.****zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 1247/2012 ustanawiające wykonawcze standardy techniczne w odniesieniu do formatu i częstotliwości dokonywania zgłoszeń dotyczących transakcji do repozytoriów transakcji zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1247/2012 ⁽²⁾ stanowi, że w przypadku gdy niedostępny jest identyfikator podmiotu prawnego, stosuje się tymczasowy identyfikator podmiotu. W ostatnim czasie dostępna stała się infrastruktura umożliwiająca nadawanie podmiotom identyfikatorów podmiotu prawnego, a uczestnicy rynku zaznajomili się już ze stosowaniem tych identyfikatorów. Identyfikatory podmiotu prawnego powinny zatem obecnie stanowić jedyny dopuszczalny sposób identyfikacji podmiotów prawnych.
- (2) Ustalenie, czy w kontekście danego kontraktu kontrahent dokonujący zgłoszenia jest kupującym czy sprzedającym, jest szczególnie skomplikowane w przypadku instrumentów pochodnych typu swap, gdyż tego rodzaju kontrakty wiążą się z wymianą instrumentów finansowych między stronami. Należy w związku z tym ustanowić szczegółowe przepisy, aby zapewnić możliwość dokładnego i konsekwentnego ustalania, kto jest kupującym, a kto jest sprzedającym w transakcjach, których przedmiotem są instrumenty pochodne typu swap.
- (3) W celu określenia rzeczywistej ekspozycji kontrahentów właściwe organy potrzebują kompletnych i dokładnych informacji na temat zabezpieczenia wymienianego między tymi kontrahentami. Z tego też względu należy określić szczegółowe przepisy zapewniające konsekwentne podejście do zgłaszania zabezpieczenia ustanowionego dla danego instrumentu pochodnego lub portfela.
- (4) Dokładna klasyfikacja i identyfikacja instrumentów pochodnych ma zasadnicze znaczenie dla wydajnego wykorzystania danych i miarodajnej agregacji danych pochodzących z repozytoriów transakcji, a zatem przyczynia się do osiągnięcia celów przyświecających Radzie Stabilności Finansowej, które sformułowano w studium wykonalności dotyczącym sposobów agregacji danych pochodzących z repozytoriów transakcji i dotyczących instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym ⁽³⁾, opublikowanym w dniu 19 września 2014 r. Wymogi sprawozdawcze dotyczące klasyfikacji i identyfikacji instrumentów pochodnych należy zatem zmienić, aby zapewnić dostępność tych informacji – w pełnym zakresie – dla właściwych organów.
- (5) W celu uwzględnienia zgłoszeń nowych rodzajów instrumentów pochodnych, które pojawiły się na rynku i są przedmiotem częstego obrotu za sprawą innowacji finansowych, wykaz klas instrumentów pochodnych należy rozszerzyć o opcje na swapy (swapcje) i kontrakty typu spread bet. W szerszym ujęciu, mając na względzie postępujące innowacje, w wyniku których powstają nowe rodzaje instrumentów pochodnych, ważne jest, aby zapewnić mimo wszystko możliwość zgłaszania wszelkich nowych rodzajów instrumentów pochodnych, których nie obejmuje obecna klasyfikacja. Dlatego też w klasyfikacji rodzajów instrumentów pochodnych należy zachować kategorię „inne”.
- (6) W przypadku gdy dwóch kontrahentów nie jest w stanie uzgodnić, który z nich powinien wygenerować unikatowy identyfikator transakcji w terminie przewidzianym na dokonanie zgłoszenia, prawidłowa identyfikacja i prawidłowe skojarzenie dwóch zgłoszeń tej samej transakcji mogą nie być możliwe. Należy zatem określić kryteria generowania unikatowego identyfikatora transakcji, aby uniknąć podwójnego liczenia tej samej transakcji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1.⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1247/2012 z dnia 19 grudnia 2012 r. ustanawiające wykonawcze standardy techniczne w odniesieniu do formatu i częstotliwości dokonywania zgłoszeń dotyczących transakcji do repozytoriów transakcji zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz.U. L 352 z 21.12.2012, s. 20).⁽³⁾ http://www.fsb.org/wp-content/uploads/r_140919.pdf

- (7) Kontrahenci mogą napotykać poważne trudności z uzyskaniem wszystkich istotnych informacji dotyczących transakcji, które zakończono przed datą rozpoczęcia zgłaszania transakcji. Zważywszy na złożoność wiążącą się ze zgłaszaniem zakończonych transakcji oraz fakt, że transakcje te nie przyczyniają się do wzrostu ryzyka systemowego, okres przewidziany na zgłoszenie zakończonych transakcji należy wydłużyć z 3 lat do 5 lat od daty rozpoczęcia zgłaszania transakcji.
- (8) Aby zapewnić pełną harmonizację danych zgłaszanych do repozytoriów transakcji i tym samym umożliwić ich spójną interpretację i agregację, należy doprecyzować standardy i formaty stosowane przy zgłoszeniach transakcji. Należy również zmienić wymogi sprawozdawcze dotyczące formatów danych. Kontrahentom i repozytoriom transakcji należy w związku z tym zapewnić wystarczająco dużo czasu na podjęcie wszelkich działań koniecznych, by zastosować się do zmienionych wymogów.
- (9) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 1247/2012.
- (10) Podstawę niniejszego rozporządzenia stanowi projekt wykonawczych standardów technicznych przedłożony Komisji przez Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA).
- (11) Zgodnie z art. 15 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 ⁽¹⁾ ESMA przeprowadził otwarte konsultacje publiczne na temat tego projektu wykonawczych standardów technicznych, przeanalizował związane z nimi potencjalne koszty i korzyści oraz zasięgnął opinii Grupy Interesariuszy z Sektora Giełd i Papierów Wartościowych, o której mowa w art. 37 wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 1247/2012 wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3

Identyfikacja kontrahentów i innych podmiotów

W zgłoszeniu za pomocą identyfikatora podmiotu prawnego identyfikuje się następujące podmioty:

- a) beneficjent będący podmiotem prawnym;
- b) broker;
- c) kontrahent centralny;
- d) członek rozliczający;
- e) kontrahent będący podmiotem prawnym;
- f) podmiot dokonujący zgłoszenia.”;

2) dodaje się art. 3a i 3b w brzmieniu:

„Artykuł 3a

Strona kontraktu, po której znajduje się kontrahent

1. Stronę kontraktu pochodnego, po której znajduje się kontrahent, o której mowa w polu 14 w tabeli 1 w załączniku, określa się zgodnie z ust. 2–10.
2. W przypadku opcji i opcji na swapy (swapcji) za kupującego uznaje się kontrahenta, który ma prawo wykonania opcji, a za sprzedającego – kontrahenta, który wystawia opcję i otrzymuje premię opcyjną.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/77/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84).

3. W przypadku kontraktów terminowych typu future i forward innych niż walutowe kontrakty terminowe typu future i forward za kupującego uznaje się kontrahenta nabywającego dany instrument, a za sprzedającego – kontrahenta sprzedającego dany instrument.
4. W przypadku swapów dotyczących papierów wartościowych za kupującego uznaje się kontrahenta, który ponosi ryzyko zmiany ceny bazowego papieru wartościowego i otrzymuje kwotę stanowiącą równowartość tego papieru, a za sprzedającego – kontrahenta, który wypłaca kwotę stanowiącą równowartość tego papieru.
5. W przypadku swapów dotyczących stóp procentowych lub wskaźników inflacji za kupującego uznaje się kontrahenta, który wypłaca odsetki według stałej stopy, a za sprzedającego – kontrahenta, który otrzymuje odsetki według stałej stopy. W przypadku swapów bazowych za kupującego uznaje się kontrahenta, który płaci spread, a za sprzedającego – kontrahenta, który otrzymuje spread.
6. W przypadku swapów walutowych oraz swapów i kontraktów terminowych typu forward dotyczących walut za kupującego uznaje się kontrahenta, który otrzymuje walutę, która znajduje się na pierwszym miejscu po ułożeniu walut w porządku alfabetycznym według normy Międzynarodowej Organizacji Normalizacyjnej (ISO 4217), a za sprzedającego – kontrahenta, który dostarcza tę walutę.
7. W przypadku swapów dotyczących dywidend za kupującego uznaje się kontrahenta, który otrzymuje kwoty stanowiące równowartość faktycznie wypłacanych dywidend, a za sprzedającego – kontrahenta, który wypłaca dywidendę i otrzymuje odsetki według stałej stopy.
8. W przypadku instrumentów pochodnych dotyczących przeniesienia ryzyka kredytowego, z wyjątkiem opcji i opcji na swapy, za kupującego uznaje się kontrahenta, który kupuje ochronę, a za sprzedającego – kontrahenta, który sprzedaje ochronę.
9. W przypadku kontraktów pochodnych dotyczących towarów za kupującego uznaje się kontrahenta, który otrzymuje towar określony w zgłoszeniu, a za sprzedawcę – kontrahenta, który dostarcza ten towar.
10. W przypadku kontraktów terminowych na stopę procentową za kupującego uznaje się kontrahenta, który wypłaca odsetki według stałej stopy, a za sprzedającego – kontrahenta, który otrzymuje odsetki według stałej stopy.

Artykuł 3b

Zabezpieczenie

1. Tryb zabezpieczenia kontraktu pochodnego, o którym to zabezpieczeniu mowa w polu 21 w tabeli 1 w załączniku, kontrahent dokonujący zgłoszenia określa zgodnie z ust. 2–5.
2. Jeżeli między kontrahentami nie została zawarta umowa zabezpieczająca lub jeżeli umowa zabezpieczająca zawarta między kontrahentami stanowi, że kontrahent dokonujący zgłoszenia nie wnosi ani początkowego depozytu zabezpieczającego, ani zmiennego depozytu zabezpieczającego z tytułu kontraktu pochodnego, kontrakt pochodny określa się jako »niezabezpieczony«.
3. Jeżeli umowa zabezpieczająca zawarta między kontrahentami stanowi, że kontrahent dokonujący zgłoszenia wyłącznie regularnie wnosi zmienny depozyt zabezpieczający z tytułu kontraktu pochodnego, kontrakt pochodny określa się jako »częściowo zabezpieczony«.
4. Jeżeli umowa zabezpieczająca zawarta między kontrahentami stanowi, że kontrahent dokonujący zgłoszenia wnosi początkowy depozyt zabezpieczający i regularnie wnosi zmienny depozyt zabezpieczający, a drugi kontrahent albo wnosi wyłącznie zmienny depozyt zabezpieczający, albo nie wnosi żadnego rodzaju depozytu z tytułu kontraktu pochodnego, kontrakt pochodny określa się jako »zabezpieczony jednostronnie«.
5. Jeżeli umowa zabezpieczająca zawarta między kontrahentami stanowi, że obaj kontrahenci wnoszą początkowy depozyt zabezpieczający i regularnie wnoszą zmienny depozyt zabezpieczający z tytułu kontraktu pochodnego, kontrakt pochodny określa się jako »w pełni zabezpieczony«;

3) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4

Specyfikacja, identyfikacja i klasyfikacja instrumentów pochodnych

1. W zgłoszeniu instrument pochodny określa się w oparciu o rodzaj kontraktu oraz klasę aktywów zgodnie z ust. 2 i 3.

2. Instrument pochodny określa się w polu 1 w tabeli 2 w załączniku jako należący do jednego z następujących rodzajów kontraktów:

- a) kontrakt finansowy na różnice kursowe;
- b) kontrakt terminowy na stopę procentową;
- c) kontrakt terminowy typu forward;
- d) kontrakt terminowy typu future;
- e) opcja;
- f) kontrakt typu spread bet;
- g) swap;
- h) opcja na swapy;
- i) inne.

3. Instrument pochodny określa się w polu 2 w tabeli 2 w załączniku jako należący do jednej z następujących klas aktywów:

- a) towary i uprawnienia do emisji;
- b) kredyty;
- c) waluta;
- d) akcje;
- e) stopa procentowa.

4. Jeżeli instrumenty pochodne nie zaliczają się do jednej z klas aktywów wymienionych w ust. 3, kontrahenci określają w zgłoszeniu klasę aktywów najbardziej przypominającą dany instrument pochodny. Obaj kontrahenci wskazują tę samą klasę aktywów.

5. Kontrakt pochodny określa się w polu 6 w tabeli 2 w załączniku za pomocą, w stosownych przypadkach, następujących elementów:

- a) międzynarodowy kod identyfikujący papier wartościowy według ISO 6166 (kod ISIN) lub, w stosownych przypadkach, kod Alternative Instrument Identifier (kod AII) – do daty rozpoczęcia stosowania aktu delegowanego przyjętego przez Komisję na podstawie art. 27 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 (*);
- b) kod ISIN – od daty rozpoczęcia stosowania aktu delegowanego przyjętego przez Komisję na podstawie art. 27 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 600/2014.

W przypadku użycia kodu AII stosuje się kompletny kod AII.

6. Kompletny kod AII, o którym mowa w ust. 5, jest wynikiem zestawienia następujących sześciu elementów:

- a) kod identyfikacyjny rynku (MIC) według ISO 10383 dla systemu obrotu, w którym prowadzony jest obrót danym instrumentem pochodnym, określony przy użyciu 4 znaków alfanumerycznych;
- b) nadawany przez system obrotu kod niepowtarzalnie identyfikujący dany instrument bazowy i rodzaj rozrachunku oraz inne cechy charakterystyczne kontraktu, określony przy użyciu maksymalnie 12 znaków alfanumerycznych;

- c) pojedynczy znak wskazujący, czy instrument jest opcją czy też kontraktem terminowym typu future, którym jest »O« w przypadku opcji i »F« w przypadku kontraktu terminowego typu future;
- d) pojedynczy znak wskazujący, czy opcja jest opcją sprzedaży czy też opcją kupna, którym jest »P« w przypadku opcji sprzedaży i »C« w przypadku opcji kupna; instrument, który zidentyfikowano jako kontrakt terminowy typu future zgodnie z lit. c), określa się znakiem »F«;
- e) termin wykonania lub termin zapadalności kontraktu pochodnego określony w formacie RRRR-MM-DD zgodnie z normą ISO 8601;
- f) cena wykonania opcji, określona przy użyciu maksymalnie 19 cyfr, w tym maksymalnie pięciu cyfr po przecinku bez zer wiodących i końcowych. Separatorem dziesiętnym jest kropka. Wartości ujemne są niedopuszczalne. Jeżeli dany instrument jest kontraktem terminowym typu future, jako cenę wykonania podaje się zero.

7. W przypadku produktów określonych za pomocą kodu ISIN według ISO 6166 lub kodu AII instrument pochodny klasyfikuje się w polu 4 w tabeli 2 w załączniku przy użyciu kodu służącego do klasyfikacji instrumentów finansowych (CFI) według ISO 10692.

8. Instrumenty, dla których nie jest dostępny kod ISIN według ISO 6166 lub kod AII, klasyfikuje się przy użyciu ustalonego kodu. Kod ten musi być:

- a) niepowtarzalny;
- b) neutralny;
- c) wiarygodny;
- d) oparty na otwartym standardzie;
- e) skalowalny;
- f) dostępny;
- g) dostępny po rozsądnych kosztach;
- h) objęty odpowiednim systemem zarządzania.

9. Do czasu zatwierdzenia przez ESMA kodu, o którym mowa w ust. 8, instrumenty pochodne, dla których nie jest dostępny kod ISIN według ISO 6166 lub kod AII, klasyfikuje się przy użyciu kodu CFI według ISO 10692.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 84).”;

4) dodaje się art. 4a i 4b w brzmieniu:

„Artykuł 4a

Unikatowy identyfikator transakcji

1. Zgłoszenie transakcji identyfikuje się przy użyciu albo globalnego unikatowego identyfikatora transakcji zatwierdzonego przez ESMA, albo – w przypadku jego braku – unikatowego identyfikatora transakcji uzgodnionego przez kontrahentów.

2. Jeżeli kontrahenci nie uzgodnią, który podmiot jest odpowiedzialny za wygenerowanie unikatowego identyfikatora transakcji, który należy nadać zgłoszeniu, kontrahenci ustalają podmiot odpowiedzialny za wygenerowanie unikatowego identyfikatora transakcji zgodnie z poniższym:

- a) w przypadku centralnie wykonanych i centralnie rozliczonych transakcji unikatowy identyfikator transakcji generuje dla członka rozliczającego kontrahent centralny (CCP) w miejscu rozliczenia transakcji. Drugi unikatowy identyfikator transakcji generuje dla swojego kontrahenta dany członek rozliczający;
- b) w przypadku centralnie wykonanych, lecz nie rozliczonych centralnie transakcji unikatowy identyfikator transakcji generuje dla swojego członka system obrotu, w którym wykonano transakcję;

- c) w przypadku centralnie potwierdzonych i centralnie rozliczonych transakcji unikatowy identyfikator transakcji generuje dla członka rozliczającego CCP w miejscu rozliczenia transakcji. Drugi unikatowy identyfikator transakcji generuje dla swojego kontrahenta dany członek rozliczający;
- d) w przypadku transakcji centralnie potwierdzonych za pomocą środków elektronicznych, lecz nie rozliczonych centralnie unikatowy identyfikator transakcji generuje platforma odpowiedzialna za potwierdzanie warunków transakcji w miejscu potwierdzenia;
- e) w przypadku wszystkich transakcji innych niż te, o których mowa w lit. a)–d), stosuje się, co następuje:
- (i) w przypadku gdy kontrahenci finansowi zawierają transakcje z kontrahentami niefinansowymi, unikatowy identyfikator transakcji generują kontrahenci finansowi;
 - (ii) w przypadku gdy kontrahenci niefinansowi, którzy przekroczyli próg wiążący się z obowiązkiem rozliczania, zawierają transakcje z kontrahentami niefinansowymi, którzy nie przekroczyli tego progu, unikatowy identyfikator transakcji generują ci kontrahenci niefinansowi, którzy przekroczyli próg wiążący się z obowiązkiem rozliczania;
 - (iii) w przypadku wszystkich transakcji innych niż te, o których mowa w ppkt (i) i (ii), unikatowy identyfikator transakcji generuje sprzedający.
3. Kontrahent generujący unikatowy identyfikator transakcji podaje ten identyfikator do wiadomości drugiego kontrahenta na tyle szybko, by ten drugi kontrahent mógł wypełnić swój obowiązek sprawozdawczy.

Artykuł 4b

Miejsce realizacji transakcji

Miejsce realizacji transakcji na instrumencie pochodnym określa się w polu 15 w tabeli 2 w załączniku w następujący sposób:

- a) do daty rozpoczęcia stosowania aktu delegowanego przyjętego przez Komisję na podstawie art. 27 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 600/2014:
- (i) w przypadku miejsca realizacji transakcji znajdującego się w Unii – kod identyfikacyjny rynku (MIC) według ISO 10383, opublikowany na stronie internetowej ESMA w rejestrze ustanowionym w oparciu o informacje przekazywane przez właściwe organy na podstawie art. 13 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1287/2006 (*);
 - (ii) w przypadku miejsca realizacji transakcji znajdującego się poza Unią – kod MIC według ISO 10383 uwzględniony w wykazie kodów MIC prowadzonym i aktualizowanym przez ISO i opublikowanym na stronie internetowej ISO;
- b) od daty rozpoczęcia stosowania aktu delegowanego przyjętego przez Komisję na podstawie art. 27 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 600/2014 – kod MIC według ISO 10383.

(*) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1287/2006 z dnia 10 sierpnia 2006 r. wprowadzające środki wykonawcze do dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do zobowiązań przedsiębiorstw inwestycyjnych w zakresie prowadzenia rejestrów, sprawozdań z transakcji, przejrzystości rynkowej, dopuszczania instrumentów finansowych do obrotu oraz pojęć zdefiniowanych na potrzeby tejże dyrektywy (Dz.U. L 241 z 2.9.2006, s. 1).”;

- 5) w art. 5 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zgłoszeniu do repozytorium transakcji w terminie pięciu lat od daty rozpoczęcia zgłaszania transakcji dla danej klasy instrumentów pochodnych, podlegają następujące kontrakty pochodne, które nie obowiązywały już w tym dniu:

- a) kontrakty pochodne, które zostały zawarte przed dniem 16 sierpnia 2012 r. i w dalszym ciągu obowiązywały w dniu 16 sierpnia 2012 r.;
- b) kontrakty pochodne, które zostały zawarte w dniu 16 sierpnia 2012 r. lub po tym dniu.”;

- 6) załącznik zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 listopada 2017 r., z wyjątkiem przepisów art. 1 ust. 5, które stosuje się od dnia wejścia niniejszego rozporządzenia w życie.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 października 2016 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK

Tabela 1

Informacje dotyczące kontrahenta

	Pole	Format
	Strony kontraktu	
1	Znacznik czasu zgłoszenia	Data i czas zgodnie z ISO 8601 według formatu uniwersalnego czasu koordynowanego (UTC) RRRR-MM-DDThh:mm:ssZ
2	Identyfikator kontrahenta dokonującego zgłoszenia	Identyfikator podmiotu prawnego (LEI) zgodnie z ISO 17442 – kod składający się z 20 znaków alfanumerycznych.
3	Rodzaj identyfikatora drugiego kontrahenta	»LEI« w przypadku identyfikatora podmiotu prawnego (LEI) zgodnie z ISO 17442 »CLC« w przypadku kodu klienta
4	Identyfikator drugiego kontrahenta	Identyfikator podmiotu prawnego (LEI) zgodnie z ISO 17442 – kod składający się z 20 znaków alfanumerycznych. Kod klienta (maksymalnie 50 znaków alfanumerycznych).
5	Kraj drugiego kontrahenta	ISO 3166 – dwuznakowy kod kraju
6	Sektor przedsiębiorstw, w którym działa kontrahent dokonujący zgłoszenia	Taksonomia dla kontrahentów finansowych: A = zakład ubezpieczeń na życie, który otrzymał zezwolenie zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE ⁽¹⁾ C = instytucja kredytowa, która otrzymała zezwolenie zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE ⁽²⁾ F = firma inwestycyjna, która otrzymała zezwolenie zgodnie z dyrektywą 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽³⁾ I = zakład ubezpieczeń, który otrzymał zezwolenie zgodnie z dyrektywą 2009/138/WE L = alternatywny fundusz inwestycyjny zarządzany przez zarządzających alternatywnym funduszem inwestycyjnym (ZAFI), który otrzymał zezwolenie lub został zarejestrowany zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE ⁽⁴⁾ O = instytucja pracowniczych programów emerytalnych w rozumieniu art. 6 lit. a) dyrektywy 2003/41/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁵⁾ R = zakład reasekuracji, który otrzymał zezwolenie zgodnie z dyrektywą 2009/138/WE U = przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) oraz jego spółka zarządzająca, które otrzymały zezwolenie zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE ⁽⁶⁾ Taksonomia dla kontrahentów niefinansowych: poniższe kategorie odpowiadają głównym sekcjom statystycznej klasyfikacji działalności gospodarczej we Wspólnocie Europejskiej (NACE), jak określono w rozporządzeniu (WE) nr 1893/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁷⁾ 1 = Rolnictwo, leśnictwo i rybactwo 2 = Górnictwo i wydobywanie 3 = Przetwórstwo przemysłowe 4 = Wytwarzanie i zaopatrywanie w energię elektryczną, gaz, parę wodną i powietrze do układów klimatyzacyjnych

	Pole	Format
		<p>5 = Dostawa wody, gospodarowanie ściekami i odpadami oraz działalność związana z rekultywacją</p> <p>6 = Budownictwo</p> <p>7 = Handel hurtowy i detaliczny, naprawa pojazdów samochodowych i motocykli</p> <p>8 = Transport i gospodarka magazynowa</p> <p>9 = Działalność związana z zakwaterowaniem i usługami gastronomicznymi</p> <p>10 = Informacja i komunikacja</p> <p>11 = Działalność finansowa i ubezpieczeniowa</p> <p>12 = Działalność związana z obsługą rynku nieruchomości</p> <p>13 = Działalność profesjonalna, naukowa i techniczna</p> <p>14 = Działalność w zakresie usług administrowania i działalność wspierająca</p> <p>15 = Administracja publiczna i obrona narodowa; obowiązkowe ubezpieczenia społeczne</p> <p>16 = Edukacja</p> <p>17 = Opieka zdrowotna i pomoc społeczna</p> <p>18 = Działalność związana z kulturą, rozrywką i rekreacją</p> <p>19 = Pozostała działalność usługowa</p> <p>20 = Gospodarstwa domowe zatrudniające pracowników; gospodarstwa domowe produkujące wyroby i świadczące usługi na własne potrzeby</p> <p>21 = Organizacje i zespoły eksterytorialne</p> <p>W przypadku zgłoszenia więcej niż jednego rodzaju działalności należy podać kody uszeregowane według względnego znaczenia danego rodzaju działalności, rozdzielając je znakiem »-«.</p> <p>Pole to należy pozostawić puste w przypadku kontrahentów centralnych i innego rodzaju kontrahentów zgodnie z art. 1 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 648/2012.</p>
7	Charakter kontrahenta dokonującego zgłoszenia	<p>F = kontrahent finansowy</p> <p>N = kontrahent niefinansowy</p> <p>C = kontrahent centralny</p> <p>O = inny</p>
8	Identyfikator brokera	Identyfikator podmiotu prawnego (LEI) zgodnie z ISO 17442 – kod składający się z 20 znaków alfanumerycznych.
9	Identyfikator podmiotu dokonującego zgłoszenia	Identyfikator podmiotu prawnego (LEI) zgodnie z ISO 17442 – kod składający się z 20 znaków alfanumerycznych.
10	Identyfikator członka rozliczającego	Identyfikator podmiotu prawnego (LEI) zgodnie z ISO 17442 – kod składający się z 20 znaków alfanumerycznych.
11	Rodzaj identyfikatora beneficjenta	<p>»LEI« w przypadku identyfikatora podmiotu prawnego (LEI) zgodnie z ISO 17442</p> <p>»CLC« w przypadku kodu klienta</p>
12	Identyfikator beneficjenta	Identyfikator podmiotu prawnego (LEI) zgodnie z ISO 17442 – kod składający się z 20 znaków alfanumerycznych lub kod klienta składający się z maksymalnie 50 znaków alfanumerycznych, w przypadku gdy klient nie kwalifikuje się do uzyskania identyfikatora podmiotu prawnego.

	Pole	Format
13	Charakter, w jakim zawarto transakcję	P = na własny rachunek (<i>principal</i>) A = na rachunek klienta (<i>agent</i>)
14	Strona kontraktu, po której znajduje się kontrahent	B = kupujący S = sprzedający Pole to wypełnia się zgodnie z art. 3a
15	Bezpośredni związek z działalnością gospodarczą lub działalnością w zakresie zarządzania aktywami i pasywami	Y = tak N = nie
16	Próg wiążący się z obowiązkiem rozliczania	Y = powyżej progu N = poniżej progu
17	Wartość kontraktu	Maksymalnie 20 cyfr, wliczając cyfry po przecinku. Separatora dziesiętnego nie liczy się jako cyfry. Jako separatora dziesiętnego (jeżeli występuje) należy użyć kropki. Znaku liczby ujemnej (jeżeli go użyto) nie liczy się jako cyfry.
18	Waluta, w której wyrażono wartość	Trzyliterowy kod waluty zgodnie z ISO 4217
19	Znacznik czasu wyceny	Data i czas według ISO 8601 zgodnie z formatem czasu UTC RRRR-MM-DDTh:mm:ssZ
20	Rodzaj wyceny	M = wycena według wartości rynkowej O = wycena według modelu C = wycena CCP
21	Zabezpieczenie	U = niezabezpieczony PC = częściowo zabezpieczony OC = zabezpieczony jednostronnie FC = w pełni zabezpieczony Pole to wypełnia się zgodnie z art. 3b
22	Zabezpieczenie na poziomie portfela	Y = tak N = nie
23	Kod portfela, dla którego wniesiono zabezpieczenie	Maksymalnie 52 znaki alfanumeryczne, wliczając cztery znaki specjalne: » , - _ « Znaki specjalne są niedozwolone na początku i na końcu kodu. Spacje są niedozwolone.
24	Wniesiony początkowy depozyt zabezpieczający	Maksymalnie 20 cyfr, wliczając cyfry po przecinku. Separatora dziesiętnego nie liczy się jako cyfry. Jako separatora dziesiętnego (jeżeli występuje) należy użyć kropki.
25	Waluta wniesionego początkowego depozytu zabezpieczającego	Trzyliterowy kod waluty zgodnie z ISO 4217

	Pole	Format
26	Wniesiony zmienny depozyt zabezpieczający	Maksymalnie 20 cyfr, wliczając cyfry po przecinku. Separatora dziesiętnego nie liczy się jako cyfry. Jako separatora dziesiętnego (jeżeli występuje) należy użyć kropki.
27	Waluta wniesionych zmiennych depozytów zabezpieczających	Trzyliterowy kod waluty zgodnie z ISO 4217
28	Otrzymany początkowy depozyt zabezpieczający	Maksymalnie 20 cyfr, wliczając cyfry po przecinku. Separatora dziesiętnego nie liczy się jako cyfry. Jako separatora dziesiętnego (jeżeli występuje) należy użyć kropki.
29	Waluta otrzymanego początkowego depozytu zabezpieczającego	Trzyliterowy kod waluty zgodnie z ISO 4217
30	Otrzymany zmienny depozyt zabezpieczający	Maksymalnie 20 cyfr, wliczając cyfry po przecinku. Separatora dziesiętnego nie liczy się jako cyfry. Jako separatora dziesiętnego (jeżeli występuje) należy użyć kropki.
31	Waluta otrzymanych zmiennych depozytów zabezpieczających	Trzyliterowy kod waluty zgodnie z ISO 4217
32	Wniesiona nadwyżka zabezpieczenia	Maksymalnie 20 cyfr, wliczając cyfry po przecinku. Separatora dziesiętnego nie liczy się jako cyfry. Jako separatora dziesiętnego (jeżeli występuje) należy użyć kropki.
33	Waluta wniesionej nadwyżki zabezpieczenia	Trzyliterowy kod waluty zgodnie z ISO 4217
34	Otrzymana nadwyżka zabezpieczenia	Maksymalnie 20 cyfr, wliczając cyfry po przecinku. Separatora dziesiętnego nie liczy się jako cyfry. Jako separatora dziesiętnego (jeżeli występuje) należy użyć kropki.
35	Waluta otrzymanej nadwyżki zabezpieczenia	Trzyliterowy kod waluty zgodnie z ISO 4217

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wyłącznie II) (Dz.U. L 335 z 17.12.2009, s. 1).

(²) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338).

(³) Dyrektywa 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych zmieniająca dyrektywę Rady 85/611/EWG i 93/6/EWG i dyrektywę 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylająca dyrektywę Rady 93/22/EWG (Dz.U. L 145 z 30.4.2004, s. 1).

(⁴) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi i zmiany dyrektyw 2003/41/WE i 2009/65/WE oraz rozporządzeń (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 1095/2010 (Dz.U. L 174 z 1.7.2011, s. 1).

(⁵) Dyrektywa 2003/41/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 czerwca 2003 r. w sprawie działalności instytucji pracowniczych programów emerytalnych oraz nadzoru nad takimi instytucjami (Dz.U. L 235 z 23.9.2003, s. 10).

(⁶) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) (Dz.U. L 302 z 17.11.2009, s. 32).

(⁷) Rozporządzenie (WE) nr 1893/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie statystycznej klasyfikacji działalności gospodarczej NACE Rev. 2 i zmieniające rozporządzenie Rady (EWG) nr 3037/90 oraz niektóre rozporządzenia WE w sprawie określonych dziedzin statystycznych (Dz.U. L 393 z 30.12.2006, s. 1).

Tabela 2

Dane wspólne

	Pole	Format	Rodzaje kontraktów pochodnych, których to dotyczy
	Sekcja 2a – Rodzaj kontraktu		Wszystkie kontrakty
1	Rodzaj kontraktu	CD = kontrakty finansowe na transakcje różnicowe FR = kontrakty terminowe na stopę procentową FU = kontrakty terminowe typu future FW = kontrakty terminowe typu forward OP = opcja SB = kontrakt typu spread bet SW = swap ST = opcja na swapy OT = inne	
2	Klasa aktywów	CO = towary i uprawnienia do emisji CR = kredyty CU = waluta EQ = akcje IR = stopa procentowa	
	Sekcja 2b – Informacje dotyczące kontraktu		Wszystkie kontrakty
3	Rodzaj klasyfikacji produktu	C = CFI U = UPI	
4	Klasyfikacja produktu	Kod CFI zgodnie z ISO 10692, złożony z 6 liter Zatwierdzony UPI	
5	Rodzaj identyfikatora produktu	Proszę określić odpowiedni identyfikator: I = ISIN A = AII	
6	Identyfikator produktu	W przypadku identyfikatora produktu »I«: kod ISIN zgodnie z ISO 6166, złożony z 12 znaków alfanumerycznych W przypadku identyfikatora produktu »A«: kod AII należy podać zgodnie z art. 4 ust. 8	

	Pole	Format	Rodzaje kontraktów pochodnych, których to dotyczy
7	Rodzaj identyfikatora instrumentu bazowego	I = ISIN A = AII U = UPI B = koszyk X = indeks	
8	Identyfikator instrumentu bazowego	W przypadku identyfikatora instrumentu bazowego »I«: kod ISIN zgodnie z ISO 6166, złożony z 12 znaków alfanumerycznych W przypadku identyfikatora instrumentu bazowego »A«: kod AII należy podać zgodnie z art. 4 ust. 8 W przypadku identyfikatora instrumentu bazowego »U«: UPI W przypadku identyfikatora instrumentu bazowego »B«: wszystkie poszczególne elementy składowe identyfikuje się przy użyciu kodu ISIN zgodnie z ISO 6166 lub podając kod AII zgodnie z art. 4 ust. 8. Identyfikatory poszczególnych elementów składowych rozdziela się dywizem »-«. W przypadku identyfikatora instrumentu bazowego »X«: kod ISIN zgodnie z ISO 6166 (jeśli jest dostępny), w innych przypadkach – pełna nazwa indeksu nadana przez dostawcę indeksu	
9	Waluta nominalna 1	Trzyliterowy kod waluty zgodnie z ISO 4217	
10	Waluta nominalna 2	Trzyliterowy kod waluty zgodnie z ISO 4217	
11	Waluta dostawy	Trzyliterowy kod waluty zgodnie z ISO 4217	
	Sekcja 2c – Szczegółowe informacje dotyczące transakcji		Wszystkie kontrakty
12	Identyfikator transakcji	Dopóki globalny UTI nie będzie dostępny – kod składający się z maksymalnie 52 znaków alfanumerycznych, wliczając cztery znaki specjalne: »- _.« Znaki specjalne są niedozwolone na początku i na końcu kodu. Spacje są niedozwolone.	
13	Numer referencyjny zgłoszenia	Pole zawierające maksymalnie 52 znaki alfanumeryczne	
14	Numer identyfikacyjny składnika złożonego obrotu	Pole zawierające maksymalnie 35 znaki alfanumeryczne	
15	Miejsce realizacji transakcji	Kod identyfikacyjny rynku (MIC) zgodnie z ISO 10383, składający się z 4 znaków alfanumerycznych, zgodnie z art. 4 lit. b).	

	Pole	Format	Rodzaje kontraktów pochodnych, których to dotyczy
16	Kompresja	Y = jeżeli kontrakt jest wynikiem kompresji N = jeżeli kontrakt nie jest wynikiem kompresji	
17	Cena/stawka	Maksymalnie 20 cyfr, wliczając cyfry po przecinku. Separators dziesiętnego nie liczy się jako cyfry. Jako separatora dziesiętnego (jeżeli występuje) należy użyć kropki. Znaku liczby ujemnej (jeżeli go użyto) nie liczy się jako cyfry. Jeżeli cenę zgłasza się w ujęciu procentowym, należy ją wyrazić procentowo, przy czym 100 % zapisuje się jako »100«.	
18	Oznaczenie ceny	U = jednostki P = procentowo Y = stopa zwrotu	
19	Waluta ceny	Trzyliterowy kod waluty zgodnie z ISO 4217	
20	Kwota nominalna	Maksymalnie 20 cyfr, wliczając cyfry po przecinku. Separators dziesiętnego nie liczy się jako cyfry. Jako separatora dziesiętnego (jeżeli występuje) należy użyć kropki. Znaku liczby ujemnej (jeżeli go użyto) nie liczy się jako cyfry.	
21	Mnożnik ceny	Maksymalnie 20 cyfr, wliczając cyfry po przecinku. Separators dziesiętnego nie liczy się jako cyfry. Jako separatora dziesiętnego (jeżeli występuje) należy użyć kropki.	
22	Ilość	Maksymalnie 20 cyfr, wliczając cyfry po przecinku. Separators dziesiętnego nie liczy się jako cyfry. Jako separatora dziesiętnego (jeżeli występuje) należy użyć kropki.	
23	Płatność z góry	Maksymalnie 20 cyfr, wliczając cyfry po przecinku. Znak liczby ujemnej stosuje się, aby wskazać, że płatność została dokonana, a nie otrzymana. Separators dziesiętnego nie liczy się jako cyfry. Jako separatora dziesiętnego (jeżeli występuje) należy użyć kropki. Znaku liczby ujemnej (jeżeli go użyto) nie liczy się jako cyfry.	

	Pole	Format	Rodzaje kontraktów pochodnych, których to dotyczy
24	Rodzaj dostawy	C = środki pieniężne P = fizyczna O = opcjonalne dla kontrahenta lub ustalane przez osobę trzecią	
25	Znacznik czasu realizacji transakcji	Data i czas według ISO 8601 zgodnie z formatem czasu UTC RRRR-MM-DDThh:mm:ssZ	
26	Data wejścia w życie	Data zgodnie z ISO 8601 w formacie RRRR-MM-DD	
27	Termin zapadalności	Data zgodnie z ISO 8601 w formacie RRRR-MM-DD	
28	Data rozwiązania	Data zgodnie z ISO 8601 w formacie RRRR-MM-DD	
29	Data rozrachunku	Data zgodnie z ISO 8601 w formacie RRRR-MM-DD	
30	Rodzaj umowy ramowej	Pole na tekst dowolny o maksymalnej długości 50 znaków, wskazujący nazwę ewentualnej umowy ramowej	
31	Wersja umowy ramowej	Data zgodnie z ISO 8601 w formacie RRRR	
	Sekcja 2d – Ograniczanie ryzyka/Zgłaszanie		Wszystkie kontrakty
32	Znacznik czasu potwierdzenia	Data i czas według ISO 8601 zgodnie z formatem czasu UTC RRRR-MM-DDThh:mm:ssZ	
33	Sposób dokonania potwierdzenia	Y = potwierdzenie nieelektroniczne N = brak potwierdzenia E = potwierdzenie elektroniczne	
	Sekcja 2e – Rozliczanie		Wszystkie kontrakty
34	Obowiązek rozliczania	Y = tak N = nie	
35	Rozliczono	Y = tak N = nie	
36	Znacznik czasu rozliczenia	Data i czas według ISO 8601 zgodnie z formatem czasu UTC RRRR-MM-DDThh:mm:ssZ	
37	CCP	Identyfikator podmiotu prawnego (LEI) zgodnie z ISO 17442 kod składający się z 20 znaków alfanumerycznych	

	Pole	Format	Rodzaje kontraktów pochodnych, których to dotyczy
38	Transakcja wewnątrzgrupowa	Y = tak N = nie	
	Sekcja 2f – Stopy procentowe		Instrumenty pochodne na stopę procentową
39	Stała stopa procentowa »pierwszej nogi«	Maksymalnie 10 cyfr, wliczając cyfry po przecinku, wartość wyrażona procentowo, przy czym 100 % zapisuje się jako »100«. Separatora dziesiętnego nie liczy się jako cyfry. Jako separatora dziesiętnego (jeżeli występuje) należy użyć kropki. Znaku liczby ujemnej (jeżeli go użyto) nie liczy się jako cyfry.	
40	Stała stopa procentowa »drugiej nogi«	Maksymalnie 10 cyfr, wliczając cyfry po przecinku, wartość wyrażona procentowo, przy czym 100 % zapisuje się jako »100«. Separatora dziesiętnego nie liczy się jako cyfry. Jako separatora dziesiętnego (jeżeli występuje) należy użyć kropki. Znaku liczby ujemnej (jeżeli go użyto) nie liczy się jako cyfry.	
41	Długość okresu stosowania stałej stopy procentowej »pierwszej nogi«	Licznik/mianownik, gdzie zarówno licznik, jak i mianownik to cyfry lub wyrażenie »dni faktyczne«, np. 30/360 lub dni faktyczne/365	
42	Długość okresu stosowania stałej stopy procentowej »drugiej nogi«	Licznik/mianownik, gdzie zarówno licznik, jak i mianownik to cyfry lub wyrażenie »dni faktyczne«, np. 30/360 lub dni faktyczne/365	
43	Częstotliwość płatności według stałej stopy procentowej w ramach »pierwszej nogi« – okres czasu	Okres czasu wskazujący, jak często kontrahenci wymieniają płatności, który podaje się, stosując następujące skróty: Y = rok M = miesiąc W = tydzień D = dzień	

	Pole	Format	Rodzaje kontraktów pochodnych, których to dotyczy
44	Częstotliwość płatności według stałej stopy procentowej w ramach »pierwszej nogi« – mnożnik	Będący liczbą całkowitą mnożnik okresu czasu wskazującego, jak często kontrahenci wymieniają płatności. Maksymalnie 3 cyfry.	
45	Częstotliwość płatności według stałej stopy procentowej w ramach »drugiej nogi« – okres czasu	Okres czasu wskazujący, jak często kontrahenci wymieniają płatności, który podaje się, stosując następujące skróty: Y = rok M = miesiąc W = tydzień D = dzień	
46	Częstotliwość płatności według stałej stopy procentowej w ramach »drugiej nogi« – mnożnik	Będący liczbą całkowitą mnożnik okresu czasu wskazującego, jak często kontrahenci wymieniają płatności. Maksymalnie 3 cyfry.	
47	Częstotliwość płatności według zmiennej stopy procentowej w ramach »pierwszej nogi« – okres czasu	Okres czasu wskazujący, jak często kontrahenci wymieniają płatności, który podaje się, stosując następujące skróty: Y = rok M = miesiąc W = tydzień D = dzień	
48	Częstotliwość płatności według zmiennej stopy procentowej w ramach »pierwszej nogi« – mnożnik	Będący liczbą całkowitą mnożnik okresu czasu wskazującego, jak często kontrahenci wymieniają płatności. Maksymalnie 3 cyfry.	
49	Częstotliwość płatności według zmiennej stopy procentowej w ramach »drugiej nogi« – okres czasu	Okres czasu wskazujący, jak często kontrahenci wymieniają płatności, który podaje się, stosując następujące skróty: Y = rok M = miesiąc W = tydzień D = dzień	
50	Częstotliwość płatności według zmiennej stopy procentowej w ramach »drugiej nogi« – mnożnik	Będący liczbą całkowitą mnożnik okresu czasu wskazującego, jak często kontrahenci wymieniają płatności. Maksymalnie 3 cyfry.	

	Pole	Format	Rodzaje kontraktów pochodnych, których to dotyczy
51	Częstotliwość aktualizacji zmiennej stopy procentowej w ramach »pierwszej nogi« – okres czasu	Okres czasu wskazujący, jak często kontrahenci aktualizują zmienną stopę procentową, który podaje się, stosując następujące skróty: Y = rok M = miesiąc W = tydzień D = dzień	
52	Częstotliwość aktualizacji zmiennej stopy procentowej w ramach »pierwszej nogi« – mnożnik	Będący liczbą całkowitą mnożnik okresu czasu wskazującego, jak często kontrahenci aktualizują zmienną stopę procentową. Maksymalnie 3 cyfry.	
53	Częstotliwość aktualizacji zmiennej stopy procentowej w ramach »drugiej nogi« – okres czasu	Okres czasu wskazujący, jak często kontrahenci aktualizują zmienną stopę procentową, który podaje się, stosując następujące skróty: Y = rok M = miesiąc W = tydzień D = dzień	
54	Częstotliwość aktualizacji zmiennej stopy procentowej w ramach »drugiej nogi« – mnożnik	Będący liczbą całkowitą mnożnik okresu czasu wskazującego, jak często kontrahenci aktualizują zmienną stopę procentową. Maksymalnie 3 cyfry.	
55	Zmienna stopa procentowa »pierwszej nogi«	Nazwa indeksu, od którego zależy zmienna stopa procentowa »EONA« – EONIA »EONS« – EONIA SWAP »EURI« – EURIBOR »EUUS« – EURODOLLAR »EUCH« – EuroSwiss »GCFR« – GCF REPO »ISDA« – ISDAFIX »LIBI« – LIBID »LIBO« – LIBOR »MAAA« – Muni AAA »PFAN« – Pfandbriefe »TIBO« – TIBOR »STBO« – STIBOR »BBSW« – BBSW »JIBA« – JIBAR »BUBO« – BUBOR	

	Pole	Format	Rodzaje kontraktów pochodnych, których to dotyczy
		»CDOR« – CDOR »CIBO« – CIBOR »MOSP« – MOSPRIM »NIBO« – NIBOR »PRBO« – PRIBOR »TLBO« – TELBOR »WIBO« – WIBOR »TREA« – Treasury »SWAP« – SWAP »FUSW« – SWAP typu future lub maksymalnie 25 znaków alfanumerycznych, jeżeli danej stopy referencyjnej nie uwzględniono w powyższym wykazie.	
56	Okres odniesienia dla zmiennej stopy procentowej w ramach »pierwszej nogi« – okres czasu	Okres czasu wskazujący okres odniesienia, który podaje się, stosując następujące skróty: Y = rok M = miesiąc W = tydzień D = dzień	
57	Okres odniesienia dla zmiennej stopy procentowej w ramach »pierwszej nogi« – mnożnik	Będący liczbą całkowitą mnożnik okresu czasu wskazującego okres odniesienia. Maksymalnie 3 cyfry.	
58	Zmienna stopa procentowa »drugiej nogi«	Nazwa indeksu, od którego zależy zmienna stopa procentowa »EONA« – EONIA »EONS« – EONIA SWAP »EURI« – EURIBOR »EUUS« – EURODOLLAR »EUCH« – EuroSwiss »GCFR« – GCF REPO »ISDA« – ISDAFIX »LIBI« – LIBID »LIBO« – LIBOR »MAAA« – Muni AAA »PFAN« – Pfandbriefe »TIBO« – TIBOR »STBO« – STIBOR »BBSW« – BBSW »JIBA« – JIBAR »BUBO« – BUBOR »CDOR« – CDOR »CIBO« – CIBOR »MOSP« – MOSPRIM	

	Pole	Format	Rodzaje kontraktów pochodnych, których to dotyczy
		»NIBO« – NIBOR »PRBO« – PRIBOR »TLBO« – TELBOR »WIBO« – WIBOR »TREA« – Treasury »SWAP« – SWAP »FUSW« – SWAP typu future lub maksymalnie 25 znaków alfanumerycznych, jeżeli danej stopy referencyjnej nie uwzględniono w powyższym wykazie.	
59	Okres odniesienia dla zmiennej stopy procentowej w ramach »drugiej nogi« – okres czasu	Okres czasu wskazujący okres odniesienia, który podaje się, stosując następujące skróty: Y = rok M = miesiąc W = tydzień D = dzień	
60	Okres odniesienia dla zmiennej stopy procentowej w ramach »drugiej nogi« – mnożnik	Będący liczbą całkowitą mnożnik okresu czasu wskazującego okres odniesienia. Maksymalnie 3 cyfry.	
	Sekcja 2 g – Transakcje walutowe		Walutowe instrumenty pochodne
61	Waluta dostawy 2	Trzyliterowy kod waluty zgodnie z ISO 4217	
62	Kurs walutowy 1	Maksymalnie 10 cyfr, wliczając cyfry po przecinku. Separatora dziesiętnego nie liczy się jako cyfry. Jako separatora dziesiętnego (jeżeli występuje) należy użyć kropki. Znaku liczby ujemnej (jeżeli go użyto) nie liczy się jako cyfry.	
63	Terminowy kurs walutowy	Maksymalnie 10 cyfr, wliczając cyfry po przecinku. Separatora dziesiętnego nie liczy się jako cyfry. Jako separatora dziesiętnego (jeżeli występuje) należy użyć kropki. Znaku liczby ujemnej (jeżeli go użyto) nie liczy się jako cyfry.	

	Pole	Format	Rodzaje kontraktów pochodnych, których to dotyczy
64	Podstawa kursu walutowego	Dwa kody walut zgodnie z ISO 4217 rozdzielone „/”. Pierwszy kod waluty wskazuje walutę bazową, a drugi kod waluty wskazuje walutę kwotowaną.	
	Sekcja 2h – Towary i uprawnienia do emisji		Towarowe instrumenty pochodne i instrumenty pochodne na uprawnienia do emisji
	Uwagi ogólne		
65	Towarowy instrument bazowy	AG = produkt rolny EN = energia FR = towary stanowiące fracht ME = metale IN = indeks EV = środowisko naturalne EX = towary egzotyczne OT = inne	
66	Szczegółowe informacje dotyczące towaru	Produkty rolne GO = ziarna zbóż, nasiona roślin oleistych DA = produkty mleczne LI = zwierzęta gospodarskie FO = produkty gospodarki leśnej SO = nietrwałe produkty rolne SF = owoce morza OT = inne Energia OI = ropa naftowa NG = gaz ziemny CO = węgiel EL = energia elektryczna IE = obejmujące różne nośniki energii OT = inne Towary stanowiące fracht DR = suche WT = mokre OT = inne Metale PR = metale szlachetne NP = metale nieszlachetne Środowisko naturalne WE = pogoda EM = emisje OT = inne	

	Pole	Format	Rodzaje kontraktów pochodnych, których to dotyczy
	Energia		
67	Miejsce lub strefa dostawy	Kod EIC złożony z 16 znaków alfanumerycznych Pole powtarzalne.	
68	Punkt połączenia między-systemowego	Kod EIC złożony z 16 znaków alfanumerycznych	
69	Rodzaj obciążenia	BL = obciążenie podstawowe PL = obciążenie szczytowe OP = obciążenie pozaszczytowe BH = godzinowe/bloki godzinowe SH = kształtowanie (<i>shaped</i>) GD = doba gazowa OT = inne	
	Powtarzalna część pól 70–77		
70	Okresy dostawy dla obciążeń	hh:mmZ	
71	Data i godzina rozpoczęcia dostawy	Data i czas według ISO 8601 zgodnie z formatem czasu UTC RRRR-MM-DDThh:mm:ssZ	
72	Data i godzina zakończenia dostawy	Data i czas według ISO 8601 zgodnie z formatem czasu UTC RRRR-MM-DDThh:mm:ssZ	
73	Czas trwania	N = minuty H = godzina D = dzień W = tydzień M = miesiąc Q = kwartał S = sezon Y = rok O = inne	
74	Dni tygodnia	WD = dni powszednie WN = weekend MO = poniedziałek TU = wtorek WE = środa TH = czwartek FR = piątek SA = sobota SU = niedziela Dopuszcza się wiele wartości rozdzielonych »/«.	

	Pole	Format	Rodzaje kontraktów pochodnych, których to dotyczy
75	Wielkość dostawy	Maksymalnie 20 cyfr, wliczając cyfry po przecinku. Separatora dziesiętnego nie liczy się jako cyfry. Jako separatora dziesiętnego (jeżeli występuje) należy użyć kropki. Znaku liczby ujemnej (jeżeli go użyto) nie liczy się jako cyfry.	
76	Jednostka ilości	KW KWh/h KWh/d MW MWh/h MWh/d GW GWh/h GWh/d Therm/d KTherm/d MTherm/d cm/d mcm/d	
77	Cena za ilość w okresie dostawy	Maksymalnie 20 cyfr, wliczając cyfry po przecinku. Separatora dziesiętnego nie liczy się jako cyfry. Jako separatora dziesiętnego (jeżeli występuje) należy użyć kropki. Znaku liczby ujemnej (jeżeli go użyto) nie liczy się jako cyfry.	
	Sekcja 2i – Opcje		Kontrakty obejmujące opcję
78	Rodzaj opcji	P = opcja sprzedaży C = opcja kupna O = jeżeli nie można określić, czy chodzi o opcję kupna, czy opcję sprzedaży	
79	Tryb wykonania opcji	A = opcja amerykańska B = opcja bermudzka E = opcja europejska S = opcja azjatycka Dopuszcza się więcej niż jedną wartość.	

	Pole	Format	Rodzaje kontraktów pochodnych, których to dotyczy
80	Cena wykonania (górnny/dolny pułap)	Maksymalnie 20 cyfr, wliczając cyfry po przecinku. Separatora dziesiętnego nie liczy się jako cyfry. Jako separatora dziesiętnego (jeżeli występuje) należy użyć kropki. Znaku liczby ujemnej (jeżeli go użyto) nie liczy się jako cyfry. Jeżeli cenę wykonania zgłasza się w ujęciu procentowym, należy ją wyrazić procentowo, przy czym 100 % zapisuje się jako »100«.	
81	Oznaczenie ceny wykonania	U = jednostki P = procentowo Y = stopa zwrotu	
82	Termin zapadalności instrumentu bazowego	Data zgodnie z ISO 8601 w formacie RRRR-MM-DD	
	Sekcja 2j – Kredytowe instrumenty pochodne		
83	Uprzywilejowanie	SNDB = uprzywilejowane, takie jak niezabezpieczone zobowiązania uprzywilejowane (zobowiązania korporacyjne/finansowe), dług państwowy w walucie obcej (zobowiązania rządowe), SBOD = podporządkowane, takie jak zobowiązania podporządkowane lub lower Tier 2 (banki), zobowiązania podporządkowane o dalszej kolejności spłaty lub upper Tier 2 (banki), OTHR = inne, takie jak akcje uprzywilejowane lub kapitał Tier 1 (banki) lub inne kredytowe instrumenty pochodne	
84	Podmiot referencyjny	ISO 3166 – dwuznakowy kod kraju lub ISO 3166-2 – kod kraju składający się z dwóch znaków, po którym następuje dywiz »-« i kod podokręgu kraju składający się z maksymalnie trzech znaków alfanumerycznych lub identyfikator podmiotu prawnego (LEI) zgodnie z ISO 17442 – kod składający się z 20 znaków alfanumerycznych.	
85	Częstotliwość płatności	MNTH = miesięcznie QURT = kwartalnie MIAN = półrocznie YEAR = rocznie	
86	Podstawa obliczenia	Licznik/mianownik, gdzie zarówno licznik, jak i mianownik stanowią cyfry lub wyrażenie »dni faktyczne«, np. 30/360 lub dni faktyczne/365	

	Pole	Format	Rodzaje kontraktów pochodnych, których to dotyczy
87	Seria	Pole zawierające maksymalnie 5 znaków (liczba całkowita)	
88	Wersja	Pole zawierające maksymalnie 5 znaków (liczba całkowita)	
89	Współczynnik indeksu (<i>index factor</i>)	Maksymalnie 10 cyfr, wliczając cyfry po przecinku. Separatora dziesiętnego nie liczy się jako cyfry. Jako separatora dziesiętnego (jeżeli występuje) należy użyć kropki.	
90	Transza	T = podzielone na transze U = niepodzielone na transze	
91	Punkt inicjujący	Maksymalnie 10 cyfr, wliczając cyfry po przecinku, wartość wyrażona jako ułamek dziesiętny zawierający się w przedziale od 0 do 1. Separatora dziesiętnego nie liczy się jako cyfry. Jako separatora dziesiętnego (jeżeli występuje) należy użyć kropki.	
92	Punkt kończący	Maksymalnie 10 cyfr, wliczając cyfry po przecinku, wartość wyrażona jako ułamek dziesiętny zawierający się w przedziale od 0 do 1. Separatora dziesiętnego nie liczy się jako cyfry. Jako separatora dziesiętnego (jeżeli występuje) należy użyć kropki.	
	Sekcja 2k – Zmiany kontraktu		
93	Rodzaj czynności	N = nowy M = zmieniony E = błąd C = przedterminowe rozwiązanie R = korekta Z = kompresja V = aktualizacja wyceny P = część składowa pozycji	
94	Poziom	T = transakcja P = pozycja”	